

Ат. Георгиевъ.

Изъ царството на растенията.

VII. Какъ се разпространяватъ плодоветъ и семената на растенията.

(По Лункевичъ и др.).

Изъ нашитъ гори твърде начесто се срѣщатъ дивачки ябълки — киселици. Презъ лѣтото всѣка киселица дава много плодове. Всѣки плодъ съдържа по 10-ина семена, а плодоветъ на цѣлото дърво развиватъ съ хиляди семена. Семена, попаднали на влажни мѣста, могатъ да поникнатъ и да развиятъ нови дивачки. За да вирѣятъ поникналитъ отъ семената растенийца, трѣбва да има топлина, влага, храна и слънчева свѣтлина. Какво би станало, ако всички семена на една киселица попаднатъ подъ самото дърво — ще има ли за всички влага, храна и слънчеви лъчи? Поникналитъ растенийца не биха могли да вирѣятъ. Тѣ ще си прѣчатъ едно на друго, ще прѣчатъ и на майчиното растение. Никога семената на една киселица не се засѣватъ подъ самата нея.

Докато плодоветъ на киселицата не сж узрѣли, иматъ зеленъ цвѣтъ. Между зеленитъ стѣбла, клонки и листа такива плодове не могатъ да се забележатъ отъ птицитъ и тревояднитъ бозайници. Когато плодоветъ узрѣятъ, ставатъ ярки и вкусни. На тѣхъ налитатъ разни птици и бозайници. Тѣ ядатъ плодоветъ. Въ стомаха и червата имъ семената не се повреждатъ, защото сж покрити съ дебела обвивка. Животнитъ изхвърлятъ далечъ отъ майчиното растение семената, вече понабѣбнали. А това твърде много помага за бързото имъ поникване.